

GS. HIỆU TRƯỞNG TRẦN PHƯƠNG VÀ VIỆC BIÊN SOẠN GIÁO TRÌNH “NGHỀ GIÁM ĐỐC”

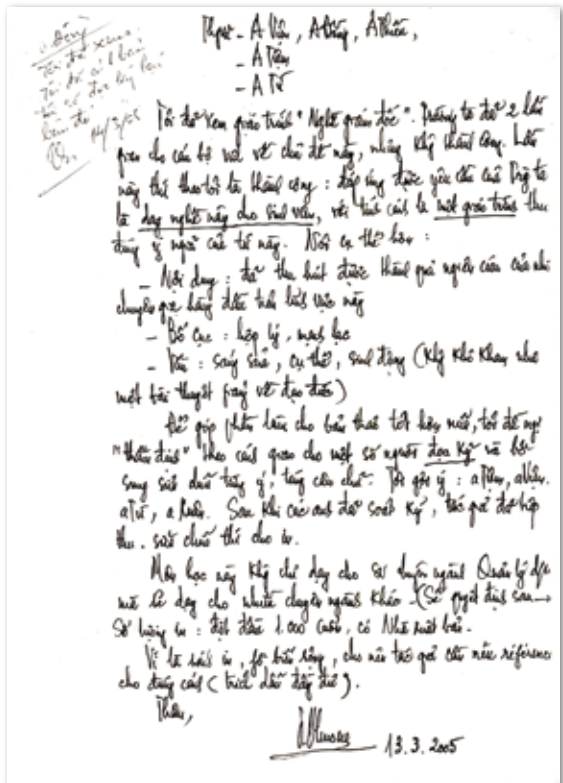
Trần Bình *

Sau khi nghỉ hưu tròn hai tháng, ngày 3 tháng 10 năm 2002, tôi được Trường Đại học dân lập Quản lý và Kinh doanh tuyển vào làm việc tại Viện Nghiên cứu Quản lý và Kinh doanh vừa mới thành lập. Lúc này, Viện đã có ba thành viên: Viện trưởng, GS.TSKH. Lê Văn Viện, Phó Viện trưởng, TS. Nguyễn Ngọc Minh và TS. Đặng Văn Đồng về Viện trước tôi chừng nửa năm. Anh Viện sinh năm 1935, anh Minh sinh năm 1937. Tôi và anh Đồng dễ quen nhau vì đều cùng sinh năm 1942 và có nhiều sở thích giống nhau, đặc biệt là thích nghiên cứu khoa học.

Ngày nào cũng vậy, cứ sáu, bảy giờ sáng, chúng tôi đã có mặt trong căn phòng nhỏ tại ngôi nhà 1B Cẩm Hội thực hiện công việc được Viện giao, chủ yếu là sưu tầm các vấn đề cần nghiên cứu về quản lý và kinh doanh ở trong và ngoài nước, đồng thời liên hệ với các đơn vị trong trường tổ chức các hội thảo khoa học trong cán bộ, giảng viên và sinh viên của trường. Có không ít kỷ niệm về những ngày đầu đi làm lại sau khi rời cơ quan công quyền. Dưới đây là một trong những kỷ niệm liên quan đến GS., Hiệu trưởng Trần Phương kính mến.

Năm 2003, sau hai lần giao cho một số cán bộ của trường biên soạn giáo trình về nghề Giám đốc, nhưng cảm thấy chưa vừa ý, GS., Hiệu trưởng giao nhiệm vụ này cho Viện Nghiên cứu Quản lý và Kinh doanh. Viện trưởng bàn với anh Đồng,

vì biết anh đã từng là Tổng Giám đốc Công ty liên doanh Việt - Xô có trụ sở tại vùng Viễn Đông Liên Xô, chuyên đánh bắt hải sản trên đại dương để xuất khẩu. Anh Đồng vui vẻ nhận, nhưng chẳng hiểu sao anh lại lôi kéo tôi vào công việc này, vì tôi không hiểu nhiều về kinh doanh. Song tôi nghĩ chỉ là *biên soạn*, nghĩa là lấy cái hay, cái cần thiết, cái hợp lý từ các tài liệu của người khác để tạo nên cái của mình. Tôi chẳng ngại đọc, nên đồng ý và anh Đồng nhanh chóng thảo đề cương, cơ cấu các chương mục, phân công mỗi người viết một nửa. Anh đảm nhiệm các chương lý thuyết cơ bản. Tôi chịu trách

Bút tích của GS., Hiệu trưởng Trần Phương

* Cán bộ nghiên cứu, giảng viên Khoa Kinh tế,
Trường ĐH KD&CN Hà Nội

nhiệm các chương minh họa. Tài liệu gốc để tham khảo là một số cuốn sách của các tác giả người Mỹ và Trung Quốc đã được dịch sang tiếng Việt. Dích thân GS., Hiệu trưởng đã đọc các cuốn sách này và cho rằng, không hoàn toàn phù hợp với điều kiện của trường ta, hoặc quá dài, hoặc chỉ là tập hợp một số bài giảng của Đại học Harvard. Tôi nghĩ, (và bây giờ vẫn nghĩ như vậy) sáng tạo cái mới trong viết giáo trình về lĩnh vực kinh tế học thì hiện tại Việt Nam rất khó theo kịp các nền văn minh trên thế giới. Chỉ bằng cứ sử dụng nguyên sách giáo khoa của họ, hoặc tốt hơn là “thu gọn” lại theo kiểu *biên soạn*.

Và trong 3 tháng, dựa vào các tài liệu GS., Hiệu trưởng giao và đọc thêm hơn 20 tài liệu khác, hai chúng tôi đã hoàn thành bản thảo gửi GS., Hiệu trưởng. Một tuần sau, anh Đồng thông báo GS., Hiệu trưởng đã có ý kiến và đưa tôi xem.

Ba Giáo sư Phan Văn Tiêm, Lê Văn Viện, Vũ Huy Từ và TS. Đoàn Hữu Xuân được GS., Hiệu trưởng giao thẩm định bản thảo này. Các anh đã xem xét kỹ và có những ý kiến sâu sắc cả về nội dung, cách viết, tiêu chí của một giáo trình,...

Sau khi nhận được ý kiến của các anh, GS., Hiệu trưởng đã phúc đáp như tại hình dưới đây:

Bút tích của GS., Hiệu trưởng Trần Phương

Cho đến nay, giáo trình “Nghề Giám đốc” này vẫn được Khoa Quản lý kinh doanh sử dụng làm tài liệu tham khảo cho sinh viên, với kích thước nhỏ gọn, khiêm tốn hơn. Dù nay xem lại vẫn thấy có những chỗ khá thú vị, nhưng có lẽ không còn hoàn toàn thích hợp với trình

độ thầy trò trường ta. Điều đó chẳng lạ, vì một phần tư thế kỷ đã trôi qua kể từ khi Trường Đại học dân lập Quản lý và Kinh doanh Hà Nội (HUMB) có tên trong hệ thống giáo dục nước nhà và Khoa Quản lý kinh doanh – một trong ba khoa đầu tiên của trường từ khi mới thành lập, giờ

Bìa bản thảo (2005) và bìa hiện nay (2021) của giáo trình “Nghề Giám đốc”

đã trở thành khoa có đông sinh viên nhất của Trường Kinh doanh và Công nghệ Hà Nội (HUBT), buộc Hội đồng Tuyển sinh của trường trong năm học 2021-2022 này phải làm điều chưa từng có tiền lệ¹: tăng mặt bằng tuyển sinh Khoa 26 vào Khoa lên 26 điểm (!).

Vâng, 25 năm đã trôi qua!... GS., Hiệu trưởng Trần Phương kính mến đã bước sang tuổi 95. GS. Vũ Huy Từ đã 86. GS. Lê Văn Viện đã thành người thiên cổ. GS. Phan Văn Tiêm và TS. Nguyễn Ngọc Minh không còn làm việc ở trường. TS. Đoàn Hữu Xuân khi về trường mới 54 tuổi, nay đã 74. Còn TS. Đặng Văn Đồng và tôi sắp tròn tuổi 80. Viện Nghiên cứu Quản lý và Kinh doanh cũng đã giải thể. Biết bao nhiêu đổi thay theo năm tháng trưởng thành của ngôi trường đại học tư thục.

Nhưng trên hết, viết những dòng này, tôi muốn hàm ơn và ngợi ca sự uyên bác, phong cách làm việc sâu sát và tâm lòng chăm lo, trăn trở cho sự nghiệp “trồng người” của GS., Hiệu trưởng Trần Phương. Chính Giáo sư là người đã chỉ dẫn và khích lệ đội ngũ những người dưới quyền say mê làm việc, không uổng phí kiến thức và kinh nghiệm, biết dành những năm tháng cuối đời phục vụ sự nghiệp đào tạo thế hệ trẻ, góp phần phát triển nền giáo dục nước nhà. Vì thế, chính ông là người có công đầu và lớn nhất trong sự thành công của Trường Đại học Kinh doanh và Công nghệ Hà Nội hiện đang tiếp tục vươn lên, vượt qua mọi thử thách chủ quan và khách quan trong môi trường phát triển mới của đất nước và thế giới./.

* GS., Hiệu trưởng Trần Phương thường phản đối việc chỉ nhận những thí sinh có điểm cao vào khoa có nhiều người đăng ký học, buộc những người có điểm thấp phải vào khoa ít người đăng ký học. Giáo sư nói rằng, trường không thể lo việc làm cho người học sau khi họ tốt nghiệp, vì thế chọn ngành học là quyền của thí sinh, của gia đình các em. Năm học 2021-2022, lần đầu tiên trường ta bỏ nguyên tắc này.